RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 30 januari 1978

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake materialen en voorwerpen die vinylchloride-monomeer bevatten en bestemd zijn om met levensmiddelen in aanraking te komen

(78/142/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gelet op Richtlijn 76/893/EEG van de Raad van 23 november 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen (1), inzonderheid op artikel 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement (2),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (3),

Overwegende dat in artikel 2 van Richtlijn 76/893/EEG is bepaald dat materialen en voorwerpen aan levensmiddelen geen bestanddelen mogen afgeven in hoeveelheden die gevaar kunnen opleveren voor de menselijke gezondheid ;

Overwegende dat in artikel 3 van dezelfde richtlijn is bepaald dat de Raad overeenkomstig de procedure van artikel 100 van het Verdrag door middel van een richtlijn de bijzondere bepalingen vaststelt die van toepassing zijn op bepaalde groepen materialen en voorwerpen (specifieke richtlijnen) ; dat deze bepalingen met name specifieke grenzen kunnen bevatten voor de migratie van bepaalde bestanddelen in of op levensmiddelen, evenals andere voorschriften om artikel 2 van genoemde richtlijn te doen naleven ;

Overwegende dat bij proeven met dieren is gebleken dat de toediening van grote hoeveelheden vinylchloride-monomeer schadelijke effecten veroorzaakt en dat deze effecten ook bij de mens zouden kunnen optreden ;

Overwegende dat het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding een advies heeft uitgebracht waarin werd gesteld dat de aanwezigheid van vinylchloride-monomeer in polyvinylchloride en aanverwante polymeren zoveel mogelijk dient te worden beperkt en tegelijkertijd de aanbeveling heeft gedaan dat er bij toepassing van een methode die in het algemeen op de meeste levensmiddelen en door de meeste controlerende laboratoria kan worden toegepast, geen vinylchloride in levensmiddelen of drinkwater mag kunnen worden aangetoond ;

Overwegende dat thans verder onderzoek wordt verricht betreffende vinylchloride-monomeer, maar dat in afwachting van de resultaten van dit onderzoek de opname van vinylchloride-monomeer voorzichtigheidshalve dient te worden beperkt ;

Overwegende dat het passende instrument om deze doelstelling te verwezenlijken een specifieke richtlijn is in de zin van artikel 3 van Richtlijn 76/893/EEG waarvan de algemene voorschriften ook op het onderhavige geval van toepassing worden ;

Overwegende echter dat deze richtlijn niet op alle aspecten van de materialen en voorwerpen op basis van polymeren of copolymeren van vinylchloride betrekking heeft en dat de Lid-Staten derhalve dienen te worden gemachtigd om de in artikel 7 van Richtlijn 76/893/EEG vastgestelde aanduidingen op de etikettering niet verplicht te stellen overeenkomstig de in de leden 4 en 5 van dit artikel geboden mogelijkheden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Deze richtlijn is een specifieke richtlijn in de zin van artikel 3 van Richtlijn 76/893/EEG.

2. Deze richtlijn heeft betrekking op de aanwezigheid en het eventueel afgeven van vinylchloridemonomeer in en via materialen en voorwerpen op basis van polymeren en copolymeren van vinylchloride hierna „materialen en voorwerpen" genoemd, die bestemd zijn om als eindprodukt met levensmiddelen in aanraking te komen of die daarmede bij gebruik overeenkomstig hun bestemming in aanraking komen.

Artikel 2

1. Materialen en voorwerpen mogen niet méér vinylchloridemonomeer bevatten dan in bijlage I als maximum is aangegeven.

2. De materialen en voorwerpen mogen in levensmiddelen die in aanraking worden of zijn gebracht met deze materialen en voorwerpen geen vinylchloride afgeven dat via de methode die beantwoordt aan de in bijlage II vastgestelde criteria, kan worden aangetoond.

(1) PB nr. L 340 van 9. 12. 1976, blz. 19.
(2) PB nr. C 118 van 16. 5. 1977, blz. 70.
(3) PB nr. C 114 van 11. 5. 1977, blz. 13.

Artikel 3

De analysemethode voor de controle op de naleving van artikel 2 wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 10 van Richtlijn 76/893/EEG en moet voldoen aan de in bijlage II vastgestelde criteria.

Artikel 4

De Raad bestudeert deze richtlijn opnieuw aan de hand van verslagen van de Commissie die zijn opgesteld op basis van de wetenschappelijke en technische kennis die ter beschikking is gekomen sedert de aanneming van de richtlijn en eventueel zijn vergezeld van passende voorstellen. Het eerste verslag van de Commissie wordt uiterlijk 1 januari 1979 aan de Raad toegezonden.

Artikel 5

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de nationale bepalingen die betrekking hebben op eventuele andere voorschriften bedoeld in artikel 3 van Richtlijn 76/893/EEG noch aan de mogelijkheden die de Lid-Staten krachtens artikel 7, leden 4 en 5, van die richtlijn hebben.

Artikel 6

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 26 november 1979 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Een Lid-Staat mag evenwel de tenuitvoerlegging van artikel 2, lid 2, en van bijlage II uitstellen totdat er overeenkomstig artikel 3 een communautaire analysemethode wordt aangenomen.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 30 januari 1978.

Voor de Raad

De Voorzitter

P. DALSAGER

BIJLAGE I

Maximaal gehalte aan vinylchloride-monomeer in materialen en voorwerpen

1 mg/kg eindprodukt.

BIJLAGE II

Criteria die van toepassing zijn op de methode voor de bepaling van het gehalte aan vinylchloride in materialen en voorwerpen en voor de bepaling van het door materialen en voorwerpen afgegeven vinylchloride

1. De bepaling van het gehalte aan vinylchloride in materialen en voorwerpen en de bepaling van door materialen en voorwerpen aan levensmiddelen afgegeven vinylchloride geschieden door middel van gas-chromatografie volgens de „head-space"-methode.

2. Voor de bepaling van door materialen en voorwerpen aan levensmiddelen afgegeven vinylchloride, bedraagt de opsporingsgrens 0,01 mg/kg.

3. De bepaling van door materialen en voorwerpen aan levensmiddelen afgegeven vinylchloride geschiedt in beginsel in de levensmiddelen. Wanneer de bepaling in sommige levensmiddelen om technische redenen niet mogelijk blijkt, kunnen de Lid-Staten voor deze levensmiddelen toestemming geven voor bepaling door middel van simulatoren.
